

మాను దిద్దగ వచ్చు మరి వంపు లేకుండ
 దిద్ద వచ్చు రాయి తిన్నగాను
 మనసు దిద్దగలర మరి వంపు లేకుండ
 విసుడు భారతయ వరసుడుడు!

లిప్యర్లు లారా!

మనసు చాలా విచిత్రమైనది. మనసు చాలా వేగమైనది. మనసు చాలా చంచలమైనది. మనసు చాలా బలమైనది. మనసు చాలా ఇక్కడ మనిషి ఉండగా కొన్ని వేల మైళ్ల దూరము పరిగెత్తుతుంది మనసు. ఒక్కక్షణములో వేల మైళ్లు ప్రయాణము చేసి లక్కడ దృశ్యములను చూడగలుగుతుంది. 'చంచలం మౌనం కృష్ణ ప్రమాది బలవద్భుంధం. మహా దుష్ట మైన మనస్సును మహా చంచలమైన మనస్సును మహా బలమైన మనస్సును ఏకాంతా అరికట్టగలము.' అన్నాడు శిష్యుడు.

ఈ మనస్సుకు రెండు తత్వము లంటున్నవి. ఒకటి పశుత్వము. రెండవది మనుష్యత్వము. పశుత్వము, మనుష్యత్వము అనగా ఏమిట సుత్రించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మనస్సులో భ్రాంతి మద మగత్వములనే అరికట్టగలములకు లోనై అనేక వాసనలకు లొంగి ఉండరాక వలయు పశువు వలె ప్రవర్తిస్తూ మనవత్వము విస్మరించి పెడ మార్గము పట్టి పశువుగా దిగి అరికట్టగలము మనసు. రెండవది. భగవంతుడు ప్రసాదించిన మతాన్ని, స్థితిని, గీతాని, సంప్రదానాన్ని పట్టినట్లుగా ఏరకుకొని ఉండరా దివ్యమైన మనవత్వము వహించి ఉండరా దే శతమునకు అనేక కారణములు సబ్బటా వస్తుంది. ఈ మంచి చెడ్డలకు మనసే మూల కారణము. మనసు నుండి మంచి వచ్చును మంచి తనము మరొక దానియందు లేదు. మనసు నందున్న చెడ్డతనము కుడా మరొక దానియందు లేదు. ఎంత మంచి కోరికలు చెడ్డది.

మనసు చాలా పరిశుద్ధమైనది. ఇది సంగ దోషమును పురస్కరించుకొని మనస్సు మంచి చెడ్డల గా రూపాంతు తుంది. ఒక పరిశుద్ధమైన స్పృహ పేరును ఒకటి ఉంటున్నది. ఈ

స్ట్రోస్ పేపరుల్ మంచి సుగంధమునందించే మల్లెపూలు పొట్లము కట్టినప్పుడు ఈ మల్లెపూలు సుగంధము స్ట్రోస్ పేపరు కు అందుతుంది. ఈ స్ట్రోస్ పేపరుకు ఈ సుగంధము రావలసి కాదా ము తెలుసా? ఈ సుగంధము గల మల్లెపూలను చుట్టపెట్టటం చేత సుగంధము నందించింది. ఆ స్ట్రోస్ పేపరునందు కొన్ని ఏకడాలు పొట్లము కట్టినప్పుడు స్ట్రోస్ పేపరుకు కూడా ఏకడా వాసన వస్తుంది. ఏకడా సంపర్కముచేత స్ట్రోస్ పేపరుకు కూడా అట్టి వాసన వచ్చింది. ఆ స్ట్రోస్ పేపరుకు దుమ్ము కట్టం కట్టినప్పుడు ఈ పేపరుకు దుమ్ము కట్టం వాసన వస్తుంది. ఈ పేపరుకు స్వచ్ఛనిధి పునరావసాన విమల వేదు. ఎట్టి పదార్థమును ఈ స్ట్రోస్ పేపరుతో చుడతామో అట్టి పదార్థము మించి వాసన వారుతుంది. అది విధంగా మనస్సును మంచి మార్గములో ప్రవేశపెట్టినప్పుడు అది మంచిగా రూపొందుతుంది.

ఎట్టిది మంచి మార్గము? సజ్జావములు, సత్సంచలు, సత్సవర్తన, సదాచరణలు సర్వము ఇలాంటి పవిత్రమైన దివ్యమైన భావములచేత ఆళ్లొత్తిన సర్వాంశ మైన వృత్తుల చేత, శ్రేయో భావములచేత, ధార్మిక కర్మలచేత సంపర్కము చెందినప్పుడు ఈ మనస్సు వింత మంచిగా రూపొందుతుంది. దుర్గుణములచేత, దురాచరణలచేత, దుష్ఠులచేత, సుష్ట్రవర్తనచేత ఇది మన దుర్గుణముగా మారిపోతుంది. ఒక దుష్టులలాగా వలసాతుంది. మనస్సు, మనస్సును మంచిచెట్టల ప్రభేదంగా వచ్చేవికావు. ఈ సంపర్కము యొక్క ప్రభావము చేత మనస్సు ఈ లక్షమైన మంచిచెట్టలగా రూపొందుతూ వస్తుంది. మంచి మనస్సు మనంకలిగి కింద లంటి మంచి సంగముల మనంచేత. అయితే ఒక్కొక్క సమయంలో మంచి చెట్టగా కనిపిస్తుంది. చెడ్డమంచిగా కనిపిస్తుంది. ఎవరు మంచివారో ఎవరు చెడ్డవారో తెలుసుకొంటున్నప్పుడు. మంచి సంస్కారం మంచి నడత మంచి మాటలు మంచి ప్రవర్తన మనన గొంత మన సుత్రింపగొత్తలు మంచి వారి క్రింద. కనుక ప్రతి మనమునీ సంస్కారం తీరవరము. మన విధములగా దుర్గుణములను దూరముచేసి సర్వగుణములను పోషిస్తూ రావాలి.

ఒకానొక సమయములో పిరిడిల్ బాబా కుళ్లినీ ఫీక్కునీ నవ్వుచున్నాడు. ఎవరో అది అర్థముకావదు. కొంతమంది పిచ్చివాడన తలచుచుంటారు. కొంతమంది ఇదొక్క గ్రామమున భాగస్వామిలారు. కొంతమంది ఫీకరు అని విశ్వాసం వ్రాశారు. పిచ్చివాడనుకున్నవారికి పిచ్చివాడుగానే కనిపిస్తాడు. ఫీకరు అనుకునే వారికి ఫీకరుగానే కనిపిస్తాడు. బాబా నవ్వుచూచినప్పుడు

పరిమే కులకర్ణి ఆవి అన్నాడు. అక్కడ ఒక కులకర్ణి ఉండేవాడు. అతని పూర్తి పేరు అన్నాకుల
 కర్ణి. 'విమిటి బాబా' అడిగాడు. తన జేబులోనుండి రెండు కాసులు తీసి ఇచ్చి, నోవు జల్లు పెళ్లి
 పెళ్లి నానా ఉంటాడు తోసుకొనిరా' అన్నాడు. ఈ నానా తన బోల్డరు గా పని చేస్తూ ఉండేవాడు. ఆనాటి
 పరిస్థితిలో లోపానిల్లారు అలాంటి బాబా గౌరవింప తగినది. ఈ రెవెన్యూ సంబంధమైన వస్తు తన బోల్డరు
 కు దగ్గరకే వాయిది. ఇంత కాకుండా పదవికి తగినట్లు కాకుండా సంస్కృతము నేర్చినవాడు యీ నానా.
 గొప్ప విజ్ఞానం వుండు. మంచి పదవిలో ఉన్నాడు. గొప్ప పెళ్ళినాటి బా. ఈ మాడింటిని పురస్కరించుకొని
 అహంకారం కూడా అధికమై వాయింది. ఈ కులకర్ణి వెళ్ళిన తర్వాతమే ఎందుకోసం వచ్చావు అన్నాడు. 'బాబా
 నన్ను తోసుకొని రమ్మన్నాడు' అన్నాడు. 'బా. వెళ్ళు నీకు బుడ్డిలేదా. ఎవరో ఎక్కడ ఒక ఫకరుండు వాని
 దగ్గరకు నేను పోవాలా? నేను తన బోల్డరును. ఇప్పుడాడను. అధికారిని. విజ్ఞానం వుండను. నన్ను వాని
 దగ్గరకు పోవాలి అని నానా? వెళ్ళు మన్నాడు. ఈవార్త బాబాకు చెబితే తిరిగి వెళ్ళి తోసుకు రమ్మని
 చెప్పాడు. అనేక పరిస్థితులు వేను నానాను చూడాలి. నానాను చూడాలి అని ఒక పిచ్చివాని వేరే అరుస్తు
 న్నాడు బాబా. ఈ కులకర్ణి విమిటి అని నన్ను కూడా అవమానపరుస్తున్నాడు ఈ నానా. ఇంత అహంకారియైన
 నానాను చూడటంలో బాబాకు గల అప్రయత విమిటి? అని అర్థమే చేసుకోలేక పోయాడు. కడపటికి
 ఈ కులకర్ణి పోయి, నానా కళ్ళు పట్టుకుని బాబా నిన్ను చూడాలని ఆశిస్తున్నాడు. తప్పక నీవు రావాలని
 గట్టిగా విన్నాడు. అప్పుడు చెప్పాడు బాబా. నీ కోసమై నేను వస్తున్నాను. కానీ బాబాను చూడటానికి రావటం
 లేదు. అతనికి నాకు ఏవిధమైన పాతకలు లేవు. అతనిని చూడనక్కరలేదు. అన్నాడు. నా వార్త న మన్నిం
 చు కురు తప్పక రావాలి అని కులకర్ణి కోరాడు. నానా ఓరిటి వచ్చాడు. నమస్కారం కూడా చేయలేదు
 ఎందుకంటే పిలిపించారు. నీకు, నాకు ఏమి సంబంధము? నేను పెద్ద అధికారి. నీవు బకారివి.
 నాలో నీకేమి పని. నాలో నాకేమి పని. దగ్గరకు వచ్చాడు బాబా. బేటా. బైగ్. ఉక్త్రేకము మంచిది కాదు.
 అహంకారము మంచిది కాదు. నీ అహంకారము వలన నాకేమీ నష్టం లేదు. నీ అహంకారము నీకే
 నష్టము. కుర్చో నేను చెబు తాను. నానా కూర్చున్నాడు. ప్రస్తుత పరిస్థితిలో నీకు, నాకు ఎట్టి సంబంధ
 ము లేదు. కానీ పోయిన జన్నల్ నీకు నాకు బాబా సన్నిహిత సంబంధము ఉంది. ఆ తిథ్యమైన
 సంబంధ భాంధవ్యము ఉండటం చేత నిన్ను చూడాలని ఆశించాను. అప్పుడు నానాను మరింత
 కోపం వచ్చింది. విమిటి paxent పరిస్థితిలోనే ఏమి సంబంధం లేనప్పుడు ఎప్పుడో paxt
 నాకు నీకు ఏమి సంబంధం ఉంది. తెలియని కాలగర్భంలో కలిసి పోయింది. ఇలాంటి విషయాలు

నకు నమ్మకము లేదన్నాడు. బాబా లెచి దగ్గరకు వచ్చి తన వాస్తవమును కన్నులపైన పెట్టాడు. కన్నులు తెరిచాడు నానా. point బ్లూ చరిత్ర కన్పించింది. ఇది నా జ్ఞానము. దీనిని నేను నమ్మను. నా point నకు కనిపిస్తున్నది. నీ point నాకు కన్పించాలకదా! తిరిగి బాబా తన కన్నులు ముట్టుకొని తిరిగి నా కన్నులు ముట్టుకున్నాడు. బాబా పూర్వం ఎవరో నానా పూర్వం ఎవరో ఈ రెండు కూడా కన్పించాయి నానాకు. సాష్టాంగ నమస్కారము చేశాడు. 'బాబా! తెలియక మమము బాబా మార్కట్టున్నా భాంధులము. తెలియనప్పుడు తెలియని వానిలా ఉండమము. తెల్పిన వానిగా మమము నటిస్తాము. మన తెలిసి కూడా తెలియని వారిలా ఉంటారు. ఇదే భేదము. భగవంతుని ఆత్మనకు. తెలియక పోయిన తెలిసినట్లు నటింపజేసాడు ఆత్మను. తెలిసి కూడా తెలియని వాడుగా ప్రవర్తించే వాడు భగవంతుడు. ఏమీ తెలియని వాడులా ఉంటాడు అన్న చేస్తాడు. ఏమీ చేయని వానిలా ఉంటాడు. అన్నింటినీ ఆకర్షిస్తాడు. ఏమీ ఆకర్షించని వానిలా ఉంటాడు. ఇదే దైవత్వమునకు నిదర్శనమునకు ఉన్న భేదము.

ఇవన్నీ మనకు ప్రాప్తింబాలంటే నిశ్చలమైన మనస్సు, నిర్మలమైన భావము, చలించని మనస్సును శ్రమించని దృష్టిని మనం అభివృద్ధి గాంచుకోవాలి. ఎలాంటి పరిస్థితియందును నిండే హేమమునకు అవకాశము ఇచ్చకూడదు. దాని కౌమారము లొంగకూడదు. ఆ దింబుగా మనం కృంగకూడదు. అనుగ్రహమునకు పొంగకూడదు. పొంగి కృంగని సమత్వము వహించుట మన తగిన కృషి చేయాలి. ఇది పరిపూర్ణమైన విజ్ఞానమునందు మాత్రమే ప్రాప్తిస్తుంది. దివ్యత్వము మన ప్రత్యేక రూపము ధరించి రాదు. ఇటువంటి దివ్యత్వము మానుషాకారము ధరించి మాత్రమే వస్తుంది. దైవం మానుష రూపేణా. మానుషాకారము లేక మానుషులను సమకరించుటకు వలకాదు. పునందర డాసు చెప్పాడు. లోతి నాగును చూచి కండ చక్కెర పెట్టి అనేక బ్రదర్లగులు చేసి నమస్కారం చేశారు. కానీ అదే నాగుపాము ప్రత్యక్షమైనప్పుడు రాళ్ళలో కొట్టి పొంపిస్తున్నాడు. భగవంతుడు సామీప్యాన్ని, సారోప్యాన్ని, సాయుజ్యమును అనుగ్రహించటానికి మానుష రూపము ధరిస్తాడు. మనిషికి మనిషి సమీపముగా ఉండటానికి అవకాశముంది. మనిషిని మనిషి అర్థము చేసుకోవాలి. తెలివి తేట బంటాయి. మానవుని మనస్సు పరిమితముగా ఉంటుంది. ఇది బయట బయట. భగవత్త్వము beyond senses. దానిని దీనిని యీమాత్రము అర్థము చేసుకోవాలి. సమీపత్వము

రచనకి, సంబంధాలు సబ్బటానికీ, సాక్షాత్తురము ఇవ్వటానికీ మనుష్యులమే ప్రధానమైనది. అట్లు
కూడా నేను భగవంతుడునని శంభు చక్రగదా ఠాకిగా వస్తే బట్టలు పరుగిత్తివోడు. ఇవన్నీ
సహజమైనవి. సహజమనకు సహజమే కావాలి. అందువలన భగవంతుడు మానవాకారము
ధరించి మానవాకారములో నున్న భగవంతుడు తత్వము అభివ్యక్తి పరుస్తాడు.

కావటం అంటే పైనుంచి క్రిందకు దిగటం కాదు. దివ్యమైన స్థాయి నుండి మానవ
స్థాయికి రావటం. నీ స్థాయికి వచ్చినంత మాత్రమున భగవంతుడు తత్వము ఏమాత్రము కించం ఏరకటా
నీ పట్టాదు. నేలపైనున్న పిల్లను తల్లి ఎత్తుకోవాలంటే తల్లివంగి ఆ బిడ్డను చేతులలో ఎత్తుకుం
కుంది. తల్లి వంగినంత మాత్రమున బిడ్డకు తొంగినట్లుకాదు. అదే విధముగా భక్తులను ఉద్ధరిం
చాలసి, భక్తులక్షేమాన్ని గుర్తించాలని భగవంతుడు వస్తుంటాడు. ఈ భక్తాభివృద్ధిని నిమిత్తమై వారి
స్థాయికి దిగుతుంటాడు. ఈ దిగినంత మాత్రమున మానవుడు భ్రమిస్తుంటాడు. దైవమంటే ఇట్లు
ఉంటాడు. సామాన్య మానవునిగా సంచరిస్తున్నాడు. పాతాన్య మానవునిగా పలకరిస్తున్నాడు. ఇదంతా
దైవమనకు తగిన స్థాయి కాదే. అతేమైనదిగా ఉండాలని భావిస్తాడు. మానవాకారములో నున్న తత్వ
మునే మీరు అర్థము చేసుకోలేనప్పుడు మానవాతీతమైన తత్వాన్ని మీరు ఏరీతిగా అర్థము చేసుకో
గలరు? అసాధ్యము. కనుక మీరైనా ఆస్థాయికి రావాలి. దైవమైనా మిస్థాయికి రావాలి. అప్పుడే సన్నిహిత
మయం ఉండే అంశమే గుర్తించటానికీ వలవుతుంది. దైవము సామాన్య మానవుని వలె సంచరించున
మతమున దైవముగా భావించుకోకుండా ఉండకూడదు.

సర్దులు దైవస్వరూపులే. ఆకారములు వేరువేరుగా ఉన్నాయిగానీ అత్యంతము ఒక్కటే
అవిధమైన సత్యతత్వము గుర్తించటానికీ మెట్టుమొదట ప్రయత్నించాలి. అనేక జన్మల సంస్కారము
లను జన్మలో పరిహారము గావిస్తుంది. ఏ జన్మములో ఎవరు ఏవిధమైన రూప నామములను ధరించా
రీతి నామ రూపములను వారి నిరూపించినా నమ్మలేక పోతుంటారు. కారణం ఏమిటి? ఆ జన్మములో
అరూపములో మున్నాడు. ఆ జన్మము మరచి పోయారు వారు. రెండు తెలిసిన ఒక్కొక్కసారి ఇళ్ళనించేత
కాబుంటారు. ఒక బన్న ఉదాహరణ. నను తెలుగు ఇంగ్లీషు తెలుసు. కానీ తెలుగు మాట్లాడే సమయం
లో ఇంగ్లీషు ఏదాబు రావు. ఇంగ్లీషు ఏదాబు రాకుండా పోయినంత మాత్రమున ఇంగ్లీషు రాదనా అర్థం.
ఇప్పుడు అవేలేకుమారే ఇంగ్లీషులో ట్రాన్సులేషన్ చేస్తున్నాడు. ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేయాలంటే
తెలుగు తెలుసుండా తికదా! అతనికి తెలుగు తెలుసు. కానీ గుర్తుకొనితే ఇంగ్లీషు మాత్రమే ఉపయో

పెడు చున్నాడు. అజాతశత్రునిగా past life తెలుసు. present life తెలుసు కానీ present
 concentrate చేయటం వలన past life మరచిపోతుంటారు. తిరిగి దాన్ని దర్శించనప్పుడు
 అది గుర్తు వస్తుంది. past is past forget the past. future is not sure don't brood
 over the future. Present. This is very important. This is not ordinary present
 omni-present. దీనిని మొట్టమొదట గుర్తించాలి. ఇది ఎట్లా omni present. Past results
 present లో ఉంటున్నాయి. Future result present లో ఉంటున్నాయి. ఉదయం ఏమి తిన్నావా
 అది ఇప్పుడు త్రిపు వస్తుంది. ఇప్పుడు ఏమి తింటావా future లో అది త్రిపు వస్తుంది. Past వృక్షము
 future వృక్షము. Present seed. seed లోక వృక్షము తోడు. Past వృక్షమునకు, present
 వృక్షమునకు present seed మూల కారణము.

దీనిని పురస్కరించుకొనియే భగవద్గీతయందు 'చోచం మాం సర్వభూతానాం
 భోజనములందు విత్తనము నేనె. ఈ దివ్యత్వమునకు జన్మమే తోడు. అన్ని జన్మములలో. అన్ని
 జన్మములు ఉన్నప్పుడు నిన్ను చెప్పాను లక్ష్మణుడే అచారితలు తి. కు వచ్చినప్పుడు కుక్క తింటానో
 అని అనినప్పుడు బాబా. భగవంతునికీ అధికము, హాసము అనే భేదము లేదు. ఆకారములు వేరు
 అనుభవములు వేరు ఉన్న దైవత్వము ఒక్కటే. అదే ఏకాత్మ భావము. మనస్సు ఒక్కటే అనేక రూప
 లు ధరిస్తుంది. దీనికీ కారణం ఏమిటి? అనేక సంకల్పముల చేరిక చేతనే రూపములు అనుమోర్ష
 అంటుంది. ఏవేద్యములు ధరిస్తుంటే ఆయా రూపమునకు తగినట్లు అల- చేయవలసి వస్తుంది.
 అనుభవము వేరు action వేరు వలకాదు. పూర్వము నాగయ్య అని నాపు అల- ఉండేవాడు. ఈ నాగయ్య
 అయ్య వేషము వేశాడు. ఈ అయ్య వేషము వసినప్పుడు అయ్య వలె నచింటిగానీ అయ్య
 అనుభవమే నాగయ్య వలె నచిస్తే గొళ్ల పడతాయి. పైజా పైజాగయ్య పైజా వెనుక నాగయ్య. ఈ తుక్కు
 అయ్యలో మరు ప్రత్యేక మైన వారే. ప్రకృతికి అతడు మై పాతే మరు నేను ఒక్కటే.

మంచి దిద్దలకు మూలకారణం మనసే. మనయవ మనుష్యునాం కారణం బంధమోక్షయోగ
 అని. అనేక సమయములలో పిల్లలకు చెప్పాను. ఒక LOCK and key ఉంటున్నది. Key తోనుకొని
 lock లోపట్టి right side కి turn చేస్తే open అవుతుంది. left side కి turn చేస్తే lock
 అవుతుంది. ఒకే lock ఒకే key కానీ turn చేయటం వేరు. మన వ్యాధయమే Lock మన మనస్సు
 వ్యాధయమే మనస్సు పెట్టి దైవము వైపు తిప్పినప్పుడు detachment. మనస్సు వ్యాధయమే

విజ్ఞాన గ్రంథాలకు చూడటం attachment. నకలులు ఒక్కటే జగజ్జనములో చూడనప్పుడు ఇది ప్రకృతిగా మారిపోతున్నది. ప్రకృతిని దైవ భావముతో చూడనప్పుడు ఇది దైవముగా రూపొందుతుంది. విజ్ఞాన దైవమును చూడాలని ఆశిస్తున్నావు. నీవు చూస్తున్నావు దైవమును. చూడడం తో దైవము. శరణున్న విరాట స్వరూపము. ప్రతి పదార్థము దైవ స్వరూపము. ప్రతి వ్యక్తి దైవ స్వరూపము. ప్రతి విషయము దైవ స్వరూపము. దైవ స్వరూపము చూస్తూ నేను దైవమును చూడాలనుకోటం ఎంత సంకీర్ణత మనస్సు నీది దైవమంటే ఎట్లు ఉంటాడని నీవు అనుకున్నావు. ఏ దానిని చూస్తే దైవమని విశ్వసిస్తావు. దైవమంటే ఎట్లు ఉంటాడో నోతెలియదు. అలాంటప్పుడు నీవు దేనిని చూసి దైవమని విశ్వసిస్తావు. అదే మూర్ఖత్వము. సర్వము దైవత్వము. ఆ దైవ విశ్వాసము గాఢంగా పెట్టుకొన్నప్పుడు దేనికి మించిన విశ్వాసము మరొకటి లేదు.

జానాక సమయంలో పల్లెటూరు మహారాజు కుమారి ప్రశ్నిస్తున్నాడు. ఏడు దినములలో నీ దేవతము గతిస్తుంది. అది యుష్ణ శాపము. ఈ ఏడు దినముల కాలము ఎందుకు వృద్ధము చేయాలి? దైవచింతనలో సార్థకము గావించుకుంటానని కుక మహర్షిని పిలిపించుకొని దినక జాఘలు పెట్టుకున్నాడు. కుమారుడు బ్రహ్మచారి. అలాంటివాడు గోపికల తత్వము చక్కగా వర్ణిస్తూ వచ్చాడు. వృద్ధుడు సందేహము కలిగించి. స్వామీ! గోపికలు పవిత్రులు తెలియనివారు. ఎట్టి సాధనలు చేయవారు. ఎట్టి వేద శాస్త్ర ఇతి వాస పురాణములు వారికి తెలియవు. ఇలాంటి గోపికలను భగవంతుడు ఏకాధిమణిగా వశమై పోయాడు. 'పిల్లవాడా! వేద శాస్త్ర ఇతి వాస పురాణములు తెలిసినంతవరకు దైవాన్ని చూడ గలగుతున్నారా అందుకు. వేద శాస్త్ర ఇతి వాస పురాణములు వర్ణించటం మన దర్శించుటకు వృద్ధయ పవిత్రత ఉండాలి. శాస్త్రములు చదివినంత వరకు దైవమును ప్రాపించుట సంబంధమైన జ్ఞానము లభించవచ్చు. ఇది ప్రాకృత జ్ఞానమే గాన దివ్య జ్ఞానము కాదు. దివ్య జ్ఞానము కాలాంతే ఈ శాస్త్రము కాదు ప్రాణము. ఈ శాస్త్రము మానసిక తత్వమును మారుస్తుంది. విజ్ఞానము పెట్టుకొని ఒక పిల్లవాడు పేజీ వేచి తిప్పుతున్నాడు. అదే రీతిగా ఒక పండితుడు విజ్ఞాన పేజీ తిప్పుతున్నాడు. ఇతను గొప్ప పండితుడు. పిల్లవాడు అజ్ఞాని. కానీ పేజీలు తిప్పటం అతని పిల్లవాడు భావము చూస్తున్నాడు. పండితుడు విషయము చూస్తున్నాడు. ఇది వ్యత్యసము.

జానాక ఆఫీసరు ఆఫీసులో ఉన్నాడు. ఇంటిలో పిల్లవాడు రోదన చేస్తుంటే భర్త అంటుంది తండ్రి దగ్గర పోయి మాట్లాడమని. తండ్రి ఆఫీసులో ఉన్నాడు. పిల్లవాడు అక్కడ కూడా

భవప్రియంబుగానీ భవప్రియంబు కాదు. మానవుడు భవప్రియంబుడేగానీ భవప్రియంబు కాదు. భవప్రియంబును విన్నవించి భవమును పోషించుకోవలసి కృషి చేయాలి.

అవే ఆనాడు నానా కల్గిన దయ్యం. అలాంటి నానా కట్టుకడ పటికి ఒక్కొక్కడైతే బాబాను వదల లేక పోయే వాడు. బాబా మాక్కాపేల్లలను గురిచే ముందు నానా పట్టి బాబాను అంటారు. అంత సన్నిహితుడుగా మారిపోయాడు నానా. నానా లేక బాబా భజనము చేసేవాడు కాదు. బాబా లేక నానా భజనము చేసేవాడు కాదు. అట్టి సంబంధ భారధర్మము ఏర్పడిపోయింది. అది సామాన్య మానవులు అర్థము చేసుకోలేరు. ఆయన లేక ఈయన ఎందుకు భజనం చేయ గలడని కొంతవరకు తిమిత్తిస్తారు. అది నా ఇష్టము నొపివారు చెప్పేందుకు. నా భజనము అట్లుంది. అలాంటినే భజనము చేస్తాను. ఇంతదయ మయ్యుడుగా ఉంటున్నాడు దైవము 100% అయ్యుంటాను. అట్టి అంశ. దీనికంటే మించినది మరొకటి లేదు. ఈ ప్రేమ తత్వము అందరు చక్కగా అర్థము చేసుకోవాలి. ఈ ప్రేమ యే సర్వం యందు ఉన్నది. కాబట్టి సర్వంను ప్రేమించండి. ఎవరిని ద్వేషించ గలడు. కారణం ఏమిటి? మనము ఎవరినైనా ద్వేషిస్తే వారు మనలను ద్వేషిస్తారు. reaction around and neglect. దైవత్వము లో మా మా ప్రతిబింబి స్తు ఉంటాయి. ఎవరి జన్మము ఏనాడు అట్టిదిగా ఉండేదో ఈ నాడు ఈ జన్మము ఏరొకరిగా ఉంటుందో ఎవరు చెప్తారు. అలాంటివారికి అట్టి కారణము లేకుండా కార్యము జరుగుతుంది. వారు ఆశించక పోయినా భగవంతుడే వారిని పోషించి వారిని బాగుతూ ఉంటాడు. కారణం ఏమిటి? part 1 లో ప్రస్తావించిన మూల కారణము. భగవంతుని విత్తనము ఈ నాడు మొక్కగా వస్తుంది. విత్తనము లేక మొక్క ఎక్కడ వస్తుంది. ఒక దినము భగవంతులము బోయ్ లో తిరుగుతుంటే అంతా ఇసుకయే కనిపించింది. రెండవ దినము వర్షము కురిసింది. మరుసటి దినము బోయ్ లో వారు చూస్తే పచ్చగా మొలకలు వచ్చాయి. నిన్న బోయ్ లో లేవు. ఈ నాడు పచ్చగా కనిపిస్తున్నాడంటే నిన్నటి దినము నూడ ఉంటున్నది. నిన్న విత్తన రూపములో ఉంటున్నది. ఈ నాడు మొక్క రూపములో కనిపిస్తున్నది. నిన్న విత్తనము లేక ఈ నాడు మొక్క రూపంలోకి వెళ్ళు కాదు. ఈ విత్తనము కనిపించదు. మొక్క కనిపిస్తుంది. అది పొందనడే మనకు వినిపిస్తుంది. వినిపించనడే తలపిస్తుంది. తలపించనడే మరలిపిస్తుంది. మరలిపించనడే మరలిపిస్తుంది. మనకు కనిపించనిది మరలిపిస్తున్నది.

నవ్వ part 1 లో ఎమాత్రము విచారించవద్దు సమయం వస్తే రెండు ఏకైకాణ్ణులు

దేవం కోసం వేచి ఉండు. Don't waste time. time waste is like waste. ఒక్కొక్కటి
 ఒక్కొక్కటి సంబంధము ఉంటుంది. ఈ సంబంధ బంధ వ్రాసులు ఒకరు చెబుతే వచ్చేది కాదు
 అది వ్రాసునకు ఉప్పు మరొక దానికి వేరొకాడు. గ్రేటు లు అంటారు యువకులు. వెతుక్కు అర్థము
 ఎవరినంది ఈ గ్రేటు లు. ఎవరికి తోచే. నేను ఏదో ఒక ఏదో బయట కనక గ్రేటు లు అంటారు
 ఉన్నామే సందేహం వస్తాయి అవుతుంది కొత్తనని. ఇంక గ్రేటు లు ఎక్కడుంది? ఆ యీచన
 తో అవగాహన ఉండ కూడదు. ఆ గ్రేటు లు Diame పంతులు వచ్చు మరొకటి కాదు. ఎవరికి గ్రేటు
 లు లేదు. ప్రపంచమునకు సైసి డెంటు కా వచ్చు. వచ్చని బేయాలన్నా కన్నా నిబంధనలకు కట్టుబడి
 ఉంటారు. కొబ్బరి ద్రవమునకు ఎక్కి కట్టు బాటు చేశారు. ఏమైనా బేయ వచ్చు. అది గ్రేటు లు. ఆ పద
 ములు ఉపయోగపెట్ట కూడదు. ఒక్కొక్క వ్రాసునకు మాత్రమే గ్రేటు లు. అదే నిజమైన శక్తి.
 ఒకప్పుడు మానవుడుగా జీవించడానికి ప్రయత్నించాలి. తోటి మానవునితో మానవుని వలె ప్రవ
 ర్తించాలి. మానవుల మధ్యలో వ్యగమం వలె నవ్వవ్రవర్తించ వద్దు. ఎవరికైనా నమస్కారమంటే
 ఎదునమస్కారమంటారు. ఎలాంటి భావముతో పలకరిస్తామో అలాంటి భావముతో ఎదురు పలు
 కు వస్తుంది. మంచిగా మాట్లాడండి. మంచిగా ప్రవర్తించండి. మంచిగా నడుచుకోండి. మరొ
 కు దురుతిచ్చుకోండి. ఆదర్శ వ్యక్తులుగా మారు నయ్యారు కావాలి. వ్యక్తిత్వము హాసించుకోవాలి
 ఘనమే కావాలి. అప్పుడే మాన జీవితము ధై అనిపించుకుంటుంది.